

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου « για την τροποποίηση των διατάξεων του Κεφαλαίου Α' του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα και την κατάργηση του άρθρου 6 του Ν.774/1978 ».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Α' του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα έχουν ανάγκη τροποποίησης για τους εξής λόγους :

α) Ο πρώτος λόγος είναι το γεγονός ότι οι διατάξεις αυτές είχαν διατυπωθεί για να προστατεύσουν κυρίως ένα πολίτευμα όπου θεμελιώδη σημασία είχε το πρόσωπο του μονάρχη. Πρότυπο του άρθρου 134 Π.Κ. είχε αποτελέσει το άρθρο 123 του παλαιού Ποινικού Νόμου, το περιεχόμενο του οποίου απλοποιήθηκε σε πολλά σημεία, αλλά παρέμεινε προσανατολισμένο στην προστασία του βασιλικού θεσμού. Γι' αυτό και από τις μορφές αξιόποινης συμπεριφοράς που απειλούσε με ποινή το άρθρο 134 στην αρχική του διατύπωση, οι περιπτώσεις της παραγρ. 1 στοιχ. Α, στοιχ. Β α και γ και της παραγρ. 2 αφορούσαν το βασιλιά ως κέντρο ιδιοτήτων και λειτουργιών και μόνο η περίπτωση Β β της παραγράφου 1 αναφερόταν και αναφέρεται ακόμα άοριστα στο πολίτευμα της χώρας. Μετά την τροποποίηση του άρθρου 134 από το άρθρο 5 του Ν.10/1975 ο όρος « βασιλεύς » αντικαταστάθηκε με τον όρο « Πρόεδρος της Δημοκρατίας » και κατά τα λοιπά το άρθρο αυτό παρέμεινε αμετάβλητο. Έτσι και σήμερα δίνεται η έντυπωση ότι αντικείμενο προστασίας είναι κυρίως το πρόσωπο, οι εξουσίες κλπ. του Προέδρου της Δημοκρατίας, και σε δεύτερη μοίρα μόνο το πολίτευμα. Όσο αυτό δεν είναι όρθο, γιατί πρωταρχικό αντικείμενο προστασίας πρέπει να είναι το πολίτευμα της χώρας και συνακόλουθα οι εξουσίες κλπ. του Προέδρου της Δημοκρατίας αφού αυτές προϋποθέτουν το πολίτευμα, απορρέουν από αυτό και παρέχονται στον Πρόεδρο για να το ρυθμίζει σωστά. (Πρβλ. άρθρ. 30 παρ. 1 εδ. 1 του Συντάγματος).

β) Ο δεύτερος λόγος τροποποίησης των διατάξεων αυτών είναι ότι σ' αυτές το πολίτευμα προστατεύεται με άοριστη αναφορά στο « πολίτευμα της χώρας » και μπορεί να δοθεί έτσι η έντυπωση ότι ο νομοθέτης αποσκοπεί να προστατεύσει το οποιοδήποτε πολίτευμα και όχι ένα όρισμένο πολίτευμα λόγω της ιδιαίτερης αξίας την οποία του αποδίδει. Αν ο σκοπός του νόμου ήταν η προστασία οποιουδήποτε πολιτεύματος επικρατεί εκάστοτε στη Χώρα, μοναρχικού ή δημοκρατικού, τυραννικού ή φιλελεύθερου ή και κατοχικού ακόμη ανεξάρτητα από την ιδιαίτερη αξία του πολιτεύματος αυτού, τότε έννομο αγαθό που θα προστατευόταν δεν θα μπορούσε να είναι άλλο από κάποια μορφή κοινωνικής ειρήνης που προφιλιάσσεται από τάχα πολιτικές αναστατώσεις. Κι' αυτό γιατί αυτή θα ήταν το μόνο κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των τόσο διαφορετικών μεταξύ τους πολιτευμάτων. Ανεξάρτητα όμως από άλλους λόγους για τους οποίους θα ήταν απράδερκτη σήμερα μια τέτοια εκδοχή, μόνη η προστασία της κοινωνικής ειρήνης δε θα δικαιολογούσε ούτε την ονομασία « εσχάτη προδοσία » ούτε τις αυστηρές ποινές του άρθρου 134. Γι' αυτό είναι αναγκαίος ο ρητός προσδιορισμός του πολιτεύματος που προστατεύεται, το οποίο δεν μπορεί να είναι άλλο από το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία. Η προστασία αυτού του πολιτεύματος με σαφή ποινική διάταξη επιβάλλεται πλέον από τη ρητή διάταξη του άρθρου 120 παρ. 3 του Συντάγματος που προβλέπει την τιμωρία των σφετεριστών της λαϊκής κυριαρχίας. Εξάλλου η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας αναγνωρίζεται ανέκαθεν σε όλα τα ελληνικά Συντάγματα από το Σύνταγμα της Τροιζήνας του 1827 και μετά και παρά τις παραβιάσεις της κατά τη διάρκεια της νεώτερης ιστορίας μας - η ίσως και εξαιτίας αυτών - έχει εδραιωθεί στην συνείδηση του λαού ως το μόνο θεμέλιο της νομιμότητας μιας εξουσίας.

γ) Τρίτος λόγος τροποποίησης των διατάξεων περί εσχάτης προδοσίας είναι οι τραγικές εμπειρίες του λαού μας από τα τυραννικά καθεστώτα που γνώρισε κατά τη διάρκεια

του εικοστού αιώνα. Αν και μόνο οι ποινικές διατάξεις δεν αρκούν για να αποτρέψουν την επιβολή τέτοιων καθεστώτων, είναι από την άλλη μεριά πολύ πιθανό το ότι η σοβαρή έλπιδα άτιμωρησίας που επέτρεπαν οι ασάφειες των παλαιών διατάξεων και η παρερμηνεία της αρχής « επανάσταση επικρατήσασα δημιουργεί δίκαιον » συντελούσαν στην εύκολη λήψη αποφάσεων από τους διάφορους υποψήφιους δικτάτορες και συνεργάτες τους να επιβάλουν ή να διατηρήσουν την τυραννία τους. Γι' αυτό επιβάλλεται να καταστεί σαφές και να τονισθεί στη διάταξη για την εσχάτη προδοσία ότι το έγκλημα υπάρχει και όταν τελείται (από πάνω) δηλαδή και από αυτούς που κατέχουν ήδη νόμιμα την κρατική εξουσία ή ένα μέρος της. Επίσης να καταστεί σαφές ότι όχι μόνο η κατάληψη της εξουσίας αλλά και η διατήρηση ή άσκηση της παράνομα κατακτημένης εξουσίας αποτελεί συνέχιση δηλαδή διάρκειας του εγκλήματος της εσχάτης προδοσίας.

Τέλος στο πλαίσιο της αποπροσωποποίησης των διατάξεων περί εσχάτης προδοσίας ή απόπειρα θανάτωσης του Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να αποχωρισθεί από τις λοιπές αντικειμενικές υποστάσεις του εγκλήματος αυτού και να καταστεί ιδιωνυμο έγκλημα κατά του πολιτεύματος. Ειδικότερα :

Με το πρώτο άρθρο : 'Αντικαθίσταται ο τίτλος του Κεφαλαίου Α' του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα και το όλο Κεφάλαιο λαβαίνει τον ευρύτερο τίτλο : « Προσβολές κατά του πολιτεύματος και της ζωής φορέων πολιτειακών λειτουργημάτων ».

Με το δεύτερο άρθρο : 'Αντικαθίσταται το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα. Με την προτεινομένη νέα διατύπωση του άρθρου 134 Π.Κ. το οποίο λαβαίνει τον τίτλο : « εσχάτη προδοσία » προστατεύεται κατά πρώτο λόγο το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία.

Η ρητή αναφορά στη λαϊκή κυριαρχία δεν αποτελεί πλεονασμό, αλλά γίνεται επειδή ο όρος « δημοκρατία » έχει και άλλες σημασίες π.χ. τη σημασία της « μη μοναρχίας » (Αγγλικά : republic, γαλλικά : républicque, γερμανικά : Republik, κ.λ.π.).

Εκτός από το πολίτευμα στο σύνολό του προστατεύονται ιδιαίτερα και οι θεμελιώδεις αρχές ή θεσμοί του πολιτεύματος. Τουτό γίνεται για να αποτραπεί η κατάργηση ή μεταβολή ενός μόνο θεσμού, π.χ. του τρόπου ανάδειξης του Αρχηγού του Κράτους με τον Ισχυρισμό ότι και έτσι το πολίτευμα παραμένει δημοκρατικό και στηρίζεται πάντοτε στη λαϊκή κυριαρχία.

Η νέα διάταξη προβλέπει περισσότερα από ένα είδη βλάβης του πολιτεύματος και ειδικότερα, την κατάλυση, τη μεταβολή και την ανενεργοποίηση.

Ός κατάλυση θεωρείται η πλήρης εξαφάνιση του δημοκρατικού πολιτεύματος π.χ. η περιέλευση της χώρας σε μία κατάσταση αναρχίας ή απόλυτης τυραννίας.

Ός μεταβολή χαρακτηρίζεται η αντικατάσταση του πολιτεύματος με ένα άλλο πολίτευμα που ενδεχόμενα διατηρεί και μερικά δημοκρατικά στοιχεία π.χ. διατηρεί τις εκλογές καταργώντας όμως το κοινοβουλευτικό σύστημα, τον πολυκομματισμό, τα κυριώτερα θεμελιώδη δικαιώματα κλπ.

Τέλος καθιστά ανενεργό το πολίτευμα ο δράστης όταν για ένα χρονικό διάστημα επιτυγχάνει να μην λειτουργεί, να μην εφαρμόζεται στην πράξη το πολίτευμα αυτό, ενώ τυπικά δεν έχει παύσει να ισχύει.

Όσον αφορά τους τρόπους και τα μέσα προσβολής του πολιτεύματος προβλέπονται τα ακόλουθα :

α) Όπως και στην Ισχύουσα διάταξη η εσχάτη προδοσία είναι έγκλημα επιχειρήσεως, δηλαδή, τιμωρείται και η επίτευξη του σκοπού του δράστη και η απόπειρα επιτεύξεως του σκοπού αυτού ως τελειωμένο έγκλημα. Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται στα μέσα με τα οποία επιχειρούνται οι πράξεις εσχάτης προδοσίας. Εκτός από τη σωματική βία ή την άπει-

λή της που προβλέπεται και στην ισχύουσα διάταξη ή νέα διάταξη (άρθρ. 134 παρ. 1, έδ. α') περιλαμβάνει : αα') Τη βία και κατά πραγμάτων π.χ. ανατίναξη κτιρίων, φραγμάτων, έργοστασίων κλπ. αβ') Τήν κατάχρηση της ιδιότητας του οργάνου του Κράτους. Πρόκειται για την κατ' έξοχή μορφή της εσχάτης προδοσίας που ενεργείται «από πάνω» δηλαδή από τους ίδιους τους κρατικούς λειτουργούς που ήδη άσκειν την έξουσία. αγ') Το σφετερισμό της ιδιότητας αυτής. Και έδω χρησιμοποιείται ο κρατικός μηχανισμός για την επίτευξη των σκοπών της δράσης αλλά ο δράστης δεν κατέχει την έξουσία την οποία καταγράφεται αλλά τη σφετερίζεται πρώτα και μετά τη χρησιμοποιεί. Η περίπτωση αυτή άφορα πρόσωπα που βρίσκονται κοντά στα κέντρα έξουσίας π.χ. άνωτάτους κρατικούς λειτουργούς που αναλαμβάνουν αυθαίρετα ένα αξίωμα που δεν κατέχουν ακόμη.

β) Πέρα από την άρχική βλάβη του δημοκρατικού πολιτεύματος με τους παραπάνω τρόπους προβλέπεται ως αξιόποινη και η βλάβη της λαϊκής κυριαρχίας με τη συνεχιζόμενη άποστήρηση από το φυσικό της φορέα, το λαό (άρθρ. 134 παρ. 1 έδ. β). Με σαφή διάταξη ξεκαθαρίζεται πλέον ότι η εσχάτη προδοσία είναι έγκλημα διαρκές έτσι ώστε και η συμμετοχή στη διατήρηση του παράνομου καθεστώτος να τιμωρείται όπως και η συμμετοχή στην εγκαθίδρυσή του. Όπως είναι γνωστό, και υπό το κράτος της παλαιάς διατάξεως είχε υποστηριχθεί με σοβαρά έπιχειρήματα η άποψη ότι η εσχάτη προδοσία είναι διαρκές έγκλημα. Έπειδή όμως η Ολομέλεια του Άρειου Πάγου δέχθηκε την αντίθετη άποψη παρίσταται άναγκαία η λύση του ζητήματος αυτού με ρητή διάταξη νόμου. Η σκοπιμότητα μιας τέτοιας ρυθμίσεως είναι προφανής. Με αυτήν καθίσταται άπόλυτα σαφές ότι η συνεργασία με τυραννικά καθεστώτα είναι πράξη που άποδοκιμάζει και τιμωρεί ο νομοθέτης και δημιουργούνται γενικοποληπτικά αντίκίνητρα σε όσους θά έμπαιναν στον πειρασμό μιας τέτοιας συνεργασίας. Το έπιχείρημα έξάλλου που διατυπώθηκε κατά του διαρκούς χαρακτήρα της εσχάτης προδοσίας, ότι δηλαδή υπάρχει ο κίνδυνος διώξεως άπερίοριστου άριθμού προσώπων, κυρίως δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών με συνέπεια την υποστήριξή τους προς το παράνομο καθεστώς, αντιμετωπίζεται με τη διάταξη της παραγράφου 3 του νέου άρθρου 134, με τη βοήθεια της οποίας περιορίζεται ο κύκλος των διωκομένων προσώπων σε εκείνους που πραγματικά διευκόλυναν τις πολιτικές βλέψεις των σφετεριστών της έξουσίας. Η έννοια αυτή δεν είναι νέα άφου υπάρχει ήδη στο άρθρο 144 παρ. 3 όπου προβλέπεται η άνάλογη περίπτωση της υποστήριξεως των πολιτικών βλέψεων του έχθρου επί έλληνικού εδάφους.

γ) Ένώ οι δύο προηγούμενες περιπτώσεις άφορούσαν προσβολές του πολιτεύματος που συνιστούσαν όλική ή μερική έξαφάνιση ή παρεμρισμό του, στην παράγραφο 2 του νέου άρθρου 134 προβλέπονται περιπτώσεις σοβαρής διαπαράξεως της όμαλης λειτουργίας του πολιτεύματος μέσω παρεμποδίσεως ή έξαναγκασμού σημαντικών φορέων κρατικής έξουσίας να πράξουν ή να παραλείψουν πράξεις που άπορρέουν από την έξουσία αυτή. Έδω δεν πρόκειται για κατάλυση, μεταβολή ή άδρακνοποίηση ή όποια προϋποθέτει κάποια διάρκεια, αλλά άρκει ο έξαναγκασμός ή η παρεκώλυση να άφορα και μια μεμονωμένη πράξη, φθάνει να διαταράσσεται έτσι σοβαρά ή όμαλή λειτουργία του πολιτεύματος. Στη διάταξη αυτή περιλαμβάνονται άφενός μόν οι πράξεις του ισχύοντος άρθρου 134 παρ. 1 β α που άφορούν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και άφετέρου παρόμοιες πράξεις που άφορούν άλλα σημαντικά πολιτικά όργανα. Άς σημειωθεί ότι η διάταξη του άρθρου 160 Π.Κ. δεν καθιστά περιττή τη νέα ρύθμιση, γιατί εκεί μόν προστατεύεται γενικά η όμαλή διεξαγωγή συνεδριάσεων της Βουλής, ενώ με τη νέα διάταξη του άρθρου 134 προστατεύεται το ίδιο το πολιτευμα μεταξύ άλλων και από τη διατάραξη που θά προκαλούσε ο έξαναγκασμός της Βουλής σε πράξη που θά παρεμπόδιζε την όμαλή λειτουργία του.

Στο άρθρο 160 θά υπαγόταν λ.χ. η πράξη εκείνου που με φωνές δεν άφήνει να διεξαχθεί συζήτηση, ενώ στο άρθρο 134

η πράξη εκείνου που με άπειλή όπλου έξαναγκάζει τη Βουλή να κηρύξει τη λήξη των έργασιών της ή να κηρύξει το στρατιωτικό νόμο.

Η ζωή του Άρχηγού του Κράτους δεν είναι στη σύγχρονη έποχή τόσο στενά συνδεδεμένη με το πολιτευμα της χώρας, ώστε η «βασιλοκτονία» να άποτελεί μορφή εσχάτης προδοσίας όπως συμβαίνει στην ισχύουσα διάταξη. Η άπόπειρα θανατώσεως του Άρχηγού του Κράτους όταν δεν εντάσσεται στα πλαίσια άλλων πράξεων κατά του πολιτεύματος, συνιστά προσβολή του διαφορετικής σημασίας από τον έξαναγκασμό ή την παρεκώλυση του Προέδρου σχετικά με πράξεις που πηγάζουν από την έξουσία του. Άκόμη και στην περίπτωση θανατώσεως ή διατάραξη της λειτουργίας του πολιτεύματος είναι διαφορετική, άφου προβλέπεται από το Σύνταγμα ο τρόπος προσωρινής άναπληρώσεως και εκλογής του Άρχηγού του Κράτους (άρθρα 32 και 34 του Συντάγματος). Γι' αυτό σε πολλές χώρες με δημοκρατικό πολιτευμα η προσβολή της ζωής του Άνωτάτου Άρχοντα δεν τιμωρείται ως ιδιαίτερο έγκλημα ή όπου τιμωρείται δεν χαρακτηρίζεται ως εσχάτη προδοσία.

Με το τρίτο άρθρο : Προστίθεται νέο άρθρο στον Π.Κ. που λαβαίνει τον άριθμό 134α και τίτλο «θεμελιώδεις άρχές και θεσμοί του πολιτεύματος». Για να είναι άμεσα γνωστοί σε κάθε υποψήφιο δράστη οι κυριώτεροι θεσμοί και άρχές που προστατεύονται και για να μην υπάρχει διαρκής άνάγκη προσφυγής στο Σύνταγμα και στη διδασκαλία του Δημοσίου Δικαίου για να έξακριβωθεί ποιοί είναι οι θεσμοί και οι άρχές αυτές κρίθηκε σκόπιμη η προσθήκη μιας νέας διατάξεως που άπαριθμεί τις κυριώτερες άρχές και θεσμούς του πολιτεύματος. Η άπαρίθμηση αυτή πάντως είναι ένδεικτική για να διευκολυνθεί η προσαρμογή της διατάξεως προς την έξελισσόμενη μορφή του πολιτεύματος. Η προσφυγή στις διατάξεις του Συντάγματος και στη θεωρία του Δημοσίου Δικαίου δεν άποφεύγεται βέβαια αλλά περιορίζεται η άναγκαιότητα της σε όριακές ή άμφίβολες περιπτώσεις. Άς σημειωθεί ότι μια παρόμοια άπαρίθμηση περιέχεται και το άρθρο 92 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Με το τέταρτο άρθρο : Αντικαθίσταται το άρθρο 135 του Π.Κ. με την έννοια ότι η άντικατάσταση αυτή άφορα μόνο την άπόδοση του άρθρου αυτού στη δημοτική γλώσσα.

Με το πέμπτο άρθρο : Προστίθεται νέο άρθρο στον Π.Κ. που λαβαίνει τον άριθμό 135α και τίτλο «Προσβολές κατά της ζωής φορέων πολιτευτικών λειτουργημάτων». Οι προσβολές κατά της ζωής του Προέδρου της Δημοκρατίας έχουν άπαξία μεγαλύτερη από όποιαδήποτε άλλη προσβολή ανθρώπινης ζωής. Κι' αυτό γιατί η προσβολή αυτή δεν άνατρέπει μόν το ίδιο το πολιτευμα, αλλά προσβάλλει το κύρος του άνωτάτου αξιώματος και λειτουργήματος του Κράτους. Επίσης συνιστά έμμεσα προσβολή της Βουλής ως εκπροσώπου της λαϊκής βουλήσεως που εξέλεξε τον Άρχηγό του Κράτους και ήδη έξαναγκάζεται να εκλέξει άλλον. Πρέπει να σημειωθεί έξάλλου ότι τα πρόσωπα που κατέχουν τα άνωτάτα αξιώματα είναι σε μεγαλύτερο βαθμό εκτεθειμένα σε κίνδυνο προσβολής της ζωής τους απ' ότι οι άλλοι πολίτες. Έξάλλου οι λόγοι αυτοί προστασίας της ζωής του Προέδρου της Δημοκρατίας άφορούν και τον Πρωθυπουργό καθώς και τον Πρόεδρο της Βουλής. Για τους λόγους αυτούς διατυπώθηκε η νέα αυτή ποινική διάταξη η όποια άποτελεί ιδιώνυμο έγκλημα που στρέφεται κατά της ζωής αλλά και κατά του κύρους του αξιώματος του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού καθώς και του Προέδρου της Βουλής.

Με το έκτο άρθρο : Αντικαθίσταται το άρθρο 136 του Π.Κ. με την έννοια ότι η άντικατάσταση αυτή άφορα μόνο την άπόδοση του άρθρου αυτού στη δημοτική γλώσσα.

Με το έβδομο άρθρο : Αντικαθίσταται το άρθρο 137 του Π.Κ. έτσι ώστε το άρθρο αυτό που καθιερώνει περιπτώσεις έμπρακτης μετάνοιας στην εσχάτη προδοσία να προσαρμο-

ζεται στο νέο περιεχόμενο των διατάξεων των άρθρων 134 και 135α.

Με το όγδοο άρθρο: Προστίθεται νέο άρθρο στον Π.Κ. που λαμβάνει τον αριθμό 137α και τίτλο «Δυσφήμιση ή εξύβριση του δημοκρατικού πολιτεύματος». Η διάταξη αυτή, που είναι επιβεβλημένη για την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος, καλύπτει τις σοβαρότερες περιπτώσεις περιουβρίσεως άρχης για τις οποίες κανείς δεν έχει διατυπώσει επιφυλάξεις ως προς το αξιόποινο.

Με το ένατο άρθρο: Καταργείται η διάταξη του άρθρου 6 του Ν.774/1978 «περί καταστολής της τρομοκρατίας και προστασίας του δημοκρατικού πολιτεύματος» ως περιττή, γιατί καλύπτεται από τις νέες διατάξεις των άρθρων 134 και 135α του Π.Κ. Ας σημειωθεί ότι η διάταξη αυτή είχε τεθεί σε ένα κατά βάση άσχετο προς την προστασία του πολιτεύματος νομοθέτημα.

Με το δέκατο άρθρο: Ορίζεται η έναρξη της ισχύος αυτού του νομοθέτηματος.

Αθήναι, 22 Σεπτεμβρίου 1982

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης
Γ.Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ποινικός Κώδικας
ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
Έσχάτη προδοσία

Άρθρον 134.

1. Τιμωρούνται διά της ποινής της ισόβιου καθείρξεως ή της προσωρινού καθείρξεως: Α') Ο αποπειρώμενος ν' αποστερήσει δι' ούδηδήποτε τρόπον τον Βασιλέα(1) ή τον άσκούοντα την βασιλικήν εξουσίαν της εκ του Συντάγματος εξουσίας αυτού. Β') Ο διά βίας σωματικής ή δι' απειλών τοιαύτης αποπειρώμενος: α') νά παρακωλύσει τινά εξ αυτών από της άσκήσεως της εκ του Συντάγματος εξουσίας αυτού ή νά εξαναγκάσει εις επιχείρησιν πράξεως άπορροούσης εκ της εξουσίας ταύτης β') νά μεταβάλη το πολιτευμα του κράτους (2) ή γ') νά μεταβάλη την νόμιμον της διαδοχής του θρόνου τάξιν. 2. Ο αποπειρώμενος την θανάτωσιν του Βασιλέως ή του άσκούοντος την βασιλικήν εξουσίαν τιμωρείται με θάνατον ή με ισόβιον κάθειρξιν.

Άρθρον 135.

1. Όστις δημοσία ή διά διαδόσεως έγγραφων, εικόνων ή παραστάσεων εκ προθέσεως προκαλεί ή προσπαθεί νά διεγείρη άλλους εις επιχείρησιν τινός των έν άρθρω 134 πράξεων, τιμωρείται διά καθείρξεως. — 2. Όστις συνωμοτεί μετ' άλλου, όπως προβώσιν εις εκτέλεσιν τινός των έν άρθρω 134 πράξεων ή προπαρασκευάζει την εκτέλεσιν τινός των πράξεων τούτων διά συνεννοήσεων μετά ξένης τινός κυβερνήσεως, τιμωρείται διά καθείρξεως. — 3. Πάσα άλλη εκ προθέσεως προπαρασκευαστική ενέργεια τινός των έν άρθρω 134 πράξεων τιμωρείται με φυλάκισιν τουλάχιστον τριών μηνών. — 4. Συνωμοσία υπάρχει, όταν δύο ή πλείονες συναποφασίσωσι περί πράξεως έσχάτης προδοσίας ή συνυποχρεωθώσι μετ' άλλήλων προς ταύτην.

Άρθρον 136.

Εις τας περιπτώσεις του άρθρου 135 δύναται το δικαστήριον, προς τη ποινή της φυλάκίσεως νά επιβάλη και αποστερήσιν των πολιτικών δικαιωμάτων (άρθρ. 61), του δε καταδικασθέντος άλλοδαπο νά διατάξη και την εκ του κράτους απέλασιν (άρθρ. 74).

1. Ίδετε και άρθρ. 5 Νόμου 10/1975

2. Ίδετε και άρθρ. 6 Νόμου 774/1978 «περί καταστολής της τρομοκρατίας και προστασίας του Δημοκρατικού Πολιτεύματος».

Άρθρον 137.

Εις τας περιπτώσεις των άρθρ. 134 και 135 αν ό πράττων παρεκώλυσεν οικεία βουλήσει το διά της πράξεως επιδιωκόμενον αποτέλεσμα, απαλλάσσεται πάσης ποινής.

Νόμος 774/1978

Άρθρον 6.

1. Όστις μετ' άλλου συνωμοτεί ή αποπειράται όπως διά παρανόμων πράξεων βίας καταλύση ή μεταβάλη το Δημοκρατικόν πολιτευμα της χώρας ή θεμελιώδεις θεσμούς αυτού τιμωρείται δι' ισόβιου καθείρξεως ή καθείρξεως τουλάχιστον δέκα έτών.

2. Αί προπαρασκευαστικά έέργεια των έν τη προηγουμένη παραγράφω πράξεων τιμωρούνται διά φυλάκίσεως τουλάχιστον εξ μηνών.

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Για την τροποποίηση των διατάξεων του κεφαλαίου Α' του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα και την κατάργηση του άρθρου 6 του Ν. 774/1978.

Άρθρο πρώτο.

Ο τίτλος του Κεφαλαίου Α' του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Προσβολές κατά του πολιτεύματος και της ζωής φορέων πολιτειακών λειτουργημάτων».

Άρθρο δεύτερο.

Το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 134. Έσχάτη Προδοσία. 1. Τιμωρείται με την ποινή της ισόβιας κάθειρξεως: α) όποιος με έία ή με απειλή έίως ή με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως όργάνου του κράτους ή με σφετερισμό μιās τέτοιας ιδιότητάς επιχειρεί νά καταλύσει, νά μεταβάλη ή νά καταστήσει άνευεργό διαρκώς ή προσωρίως το δημοκρατικό πολιτευμα που στήρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις άρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού. β) Όποιος άπκει την εξουσία και ό ίδιος ή ό άλλος κατέλαβε με τά μέσα που αναφέρονται στο στοιχείο α', σφετεριζόμενος τη λαϊκή κυριαρχία μέχρι: νά αποκατασταθεί ή νόμιμη εξουσία.

2. Με πρόκακη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα έτών τιμωρείται όποιος με τά μέσα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α' επιχειρεί νά αποστερήσει ή νά παρακωλύσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή τον άναπληρωτή του, τή Βουλή, την Κυβέρνηση ή τον Πρωθυπουργό από την άσκηση εξουσίας που τους παρέχει το Σύνταγμα ή να τους εξαναγκάσει νά εκτελέσουν ή νά παραλείψουν πράξεις που άπορρέουν από την εξουσία αυτή σε τρόπο ώστε νά μπορεί νά διαταραχθεί σοβαρά ή όμαλή λειτουργία του πολιτεύματος.

3. Δεν τιμωρούνται σάν συμμετοχοί στις πράξεις της παραγράφου 1 στοιχείο β' δημόσιοι υπάλληλοι ή λειτουργοί, οι όποιοί άσκησαν τά καθήκοντά τους όσο χρόνο διήρκεσε ό σφετερισμός της λαϊκής κυριαρχίας και ή παράνομη κατάλυση, μεταβολή ή άδράνεα του δημοκρατικού πολιτεύματος, εφόσον ή άσκηση των καθήκόντων αυτών ήταν άναγκασία για τη συνέχιση της λειτουργίας του κράτους και δεν έγινε με σκοπό νά διευκολύνει τη διατήρηση της εξουσίας από τους σφετεριστές της».

Άρθρο τρίτο.

Μετά το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται νέο άρθρο που λαμβάνει τον αριθμό 134α και το όποίο έχει ως εξής: «Άρθρο 134α. Θεμελιώδεις άρχές και θεσμοί του πολιτεύματος. Ός θεμελιώδεις άρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται ιδίως: α') Η ανάδειξη με έλεγχο ή του Άρχηγού του Κράτους, β') το δικαίωμα του λαού νά εκλέγει τη βουλή σε γενικές, άμεσες, έλεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ') το